

[Ivar Nørgaard.]

sådan at der nu ikke står noget om det. Men ellers er det altså de samme ting, som var indeholdt i betænkninger, der allerede for et år siden var almindelig enighed om, og som der også denne gang i tjenestemandskommissionen var fuldstændig enighed om mellem politikerne og organisationerne. Man har fundet frem til en række fortræffelige foranstaltninger til imødegåelse af stivheden, og det er naturligvis foranstaltninger, som fortsat er gode og nødvendige at indføre.

Imidlertid er der den hage ved enigheden, at man i slutningen af kommissionsbetænkningen har gjort opmærksom på, lige før kommissionen ender med at anbefale, at ministeren fremsætter et lovforslag i overensstemmelse med det, kommissionen havde lagt frem, at man tager det forbehold, at det hele skal ses i forbindelse med de klassificeringsforslag, man på det tidspunkt ikke kendte. Det vil sige, at kommissionen har overleveret nogle lovforslag til ministeren, men har sagt, at man stiller sig kun bag disse lovforslag under forudsætning af, at der kommer noget mere, nemlig at man kan blive enig om en fornuftig klassificering, idet de to lovforslag, der nu foreligger, skal bedømmes i forhold til det, der mangler, og først når man kender det, der mangler, kan man tage endelig stilling til de to lovforslag. Det er jo en hage, som efter min opfattelse vil medføre, at der ikke kan blive realitetsforhandlinger i udvalget, når vi har behandlet sagen her i dag, for hvordan skulle vi i udvalget kunne gå ind i realitetsdrøftelser om en samlet tjenestemandreform, når det, der er en forudsætning for vor bedømmelse, endnu mangler?

Offentligheden er jo i øjeblikket lidt bedre stillet end folketinget, idet regeringen i går udsendte en pressemeddelelse om, at der var blevet enighed mellem tjenestemandorganisationerne og regeringen om en ny klassificering og om, hvordan man i det hele skulle forholde sig med den tredjedel, der mangler. Det kan vi ikke behandle i dag, men vi bør vel dog, da det har en overordentlig organisk sammenhæng med de lovforslag, der allerede ligger på bordet, have mulighed for at fremkomme med vore synspunkter for at kunne påvirke lønningsministeren, inden han endeligt udarbejder

sit tredje forslag, som jo skal med i puljen, før vi kan tage endelig stilling, og det vil jeg gerne komme ind på til slut i mit indlæg.

Forinden vil jeg gerne sige, at jeg finder, at de forslag om smidiggørelse af tjenestemandssystemet, som er indeholdt både i tjenestemandsløvsforslaget og i pensionslovsforslaget, er af en sådan karakter, at dette, når det bliver gennemført, vil være til fordel for den offentlige administration og vil være til fordel for tjenestemændene og deres trivsel. Det vil nemlig indebære, at man kan anvende arbejdskraften mere hensigtsmæssigt, og det vil samtidig indebære, at folk lettere kan komme til at beskæftige sig med det, de har interesse og evner for, og begge dele må jo være væsentlige mål for en reform. Men der er en sammenhæng mellem de principper, der er nedfældet i de to betænkninger, og det, der mangler, og denne sammenhæng viser sig i det, der er grundlaget for klassificeringen.

I den betænkning, som ligger til grund for ministerens lovforslag, er der på side 29 nogle interessante betragtninger, hvori kommissionen under behandlingen af klassificeringsspørgsmålet siger, at den lægger afgørende vægt på, at der i forbindelse med gennemførelsen af en samlet tjenestemandreform foretages en varig sanering af en række bestående honorarordninger specielt i de højere stillinger, og man konkluderer:

„Der bør følgelig samtidig med tjenestemandstillingernes indplacering i et nyt lønsystem foretages en udtømmende gennemgang af de opgaver, for hvilke der hidtil er ydet betaling ud over den nuværende tjenestemandsløn, med henblik på bortfald af alle honorarer og vederlag for opgaver, der kan inddrages under tjenesteplichterne i de enkelte stillinger eller grupper af stillinger.“

Se, det er noget meget afgørende. Forudsætningen for, at der vil være rimelighed i at gennemføre et rent klassificerings- og lønningsprincip, hvori lønningerne direkte kan aflæses som bruttolønninger, således at man kan se, hvad de enkelte tjenestemænd tjener, er jo, at det grundlag, der bestemmer, hvor i systemet de enkelte tjenestemænd skal være, er så objektivt som overhovedet muligt. Derfor beskæftigede vi os allerede for år tilbage med nødvendigheden af at gennemføre en stillingsbeskrivelse og en